

Rendelkező rész

A 804/68/EGK rendelet 5c. cikkében említett illetéknek a tej- és tejtermékágazatban történő alkalmazására vonatkozó általános szabályok elfogadásáról szóló, 1984. március 31-i 857/84/EGK tanácsi rendelet 3. cikke 1. pontjának második bekezdését úgy kell értelmezni, hogy nem ellentétes vele az olyan nemzeti szabályozás, mint amely az alapügyben szerepel, és amely azok körére korlátozza az egyedi referenciamentiségben részesülő tejtermelők csoportját, akik 1981. szeptember 1. után, de 1984. március 1. előtt vállaltak beruházási kötelezettséget.

(¹) HL C 330., 2005.12.24.

A Bíróság (ötödik tanács) 2007. január 11-i ítélete (Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – B.A.S. Trucks BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-400/05. sz. ügy) (¹)

(Közös vámtarifa – Kombinált Nomenklatúra – Tarifális besorolás – A 8704 10 vámtarifaalszám – Építkezéseken történő használatra tervezett jármű vámtarifa-besorolása, amelynek rendeltetése anyagok szállítása és lerakása, valamint közúton történő használat)

(2007/C 42/13)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: B.A.S. Trucks BV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Hoge Raad der Nederlanden – Építkezéseken történő használatra tervezett jármű vámtarifa-besorolása, amelynek rendeltetése anyagok szállítása és lerakása, valamint közúton történő használat – A 8704 10 vámtarifa-szám szerinti „terepjáró kivitellű dömpereként” történő besorolás kérdése

Rendelkező rész

Az 1998. október 26-i 2261/98/EK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet

I. melléklete szerinti Kombinált Nomenklatúra 8704 10 vámtarifaalszámát úgy kell értelmezni, hogy annak alapján olyan dömperek tartoznak e vámtarifaalszám alá, amelyeket kifejezetten és elsősorban burkolattal ellátott közúton kívüli használatra szántak. Azon tény, hogy a dömperek olyan jellemzőkkel is rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik kiegészítő jelleggel a burkolattal ellátott közúton történő használatot is, nem akadályozza az e vámtarifaalszám szerinti dömperként való besorolásukat.

(¹) HL C 36., 2006.2.11.

Az Elsőfokú Bíróságnak (második kibővített tanács) a T-210/02. sz., British Aggregates Association kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. szeptember 13-án hozott ítélete ellen a British Aggregates Association által 2006. november 27-én benyújtott fellebbezés

(C-487/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/14)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: British Aggregates Association (képviselők: C. Pouncey, Solicitor, L. Van den Hende, advocaat)

A többi fél az eljárásban: Európai Közösségek Bizottsága, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-210/02. sz. ügyben 2006. szeptember 13-án hozott ítéletét;
- semmisítse meg a Bizottságnak az N 863/01. állami támogatás – Egyesült Királyság/Sóderre vonatkozó adó című üggyel kapcsolatos, 2002. április 24-i C (2002) 1478 végleges határozatát, kivéve annak az Észak-Írország mentességére vonatkozó részét;
- kötelezze a Bizottságot a fellebbező jelen fellebbezéssel és az Elsőfokú Bíróság előtti T-210/02. sz. üggyel kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező állítása szerint az Elsőfokú Bíróság vitatott ítéletét a következő indokok miatt kell hatályon kívül helyezni:

- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett az állami támogatás nem tárgyilagossága megítélése során.

- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett az AGL-lel kapcsolatos helyzetnek az Adria-Wien Pipeline ügyben ⁽¹⁾ szóban forgó helyzettől való elkülönítésekor a szelektivitás értékelésénél.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett annak elfogadásával, hogy a környezetvédelmi adó nem szelektív jellegű, mivel azt egy olyan konkrét ágazatban alkalmazzák, amelynek nem írta elő, és nem is adta meg egyértelmű meghatározását.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett a bírósági felülvizsgálathoz szükséges kritériumoknak a bizottsági határozatra való alkalmazásával.
- Az Elsőfokú Bíróság hibát vétett az AGL jellegének és rendszere általános felépítésének, valamint az export-mentesség kérdésének megítélésékor.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett annak megerősítésével, hogy a Bizottság nem volt köteles hivatalos vizsgálati eljárást indítani.
- Az Elsőfokú Bíróság jogi hibát vétett annak megállapításakor, hogy a megtámadott határozat indokolása megfelelő volt.

⁽¹⁾ EBHT 2001., I-8365. o.

Az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-171/05. sz., Bart Nijs kontra Számvevőszék ügyben 2006. október 3-án hozott ítélete ellen Bart Nijs által 2006. december 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-495/06. P. sz. ügy)

(2007/C 42/15)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Bart Nijs (képviselő: F. Rollinger ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Számvevőszéke

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és alaposnak;
- a Bíróság változtassa meg az Elsőfokú Bíróságnak (második tanács) a T-171/05. sz., Bart Nijs kontra Számvevőszék ügyben 2006. október 3-án hozott ítéletét;

- a Bíróság semmisítse meg a T-171/05. sz. ügyben benyújtott kereset tárgyát képező határozatokat, nevezetesen a felperesnek a 2003. évi értékelési időszakra szóló értékelő jelentés végleges elkészítéséről szóló határozatot és a 2004-ben Y-t a Számvevőszék Fordítószolgálatára holland egységének lektori beosztásába előléptető határozatot;
- a Bíróság adjon helyt a kártérítési kérelemnek annak a jövedelemvesztésnek a mértékében, amelyet a felperes azzal a helyzettel összehasonlításban szenvedett el, amelybe előléptetése esetén került volna;
- a Bíróság kötelezze a Számvevőszéket a kereset, az ideiglenes intézkedés iránti két kérelem és a jelen fellebbezés költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező lényegében azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy elmulasztott határozni a kereset kilencedik jogalapjáról, amely arról szólt, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem tett eleget annak a kötelezettségének, hogy haladéktalanul jeleznie kell az Európai Csaláselleni Hivatalnak (OLAF) a megfélemlítéssel és a közösségi rokkantságinyújtórendszer terhére elkövetett csalással kapcsolatos eseteket. Amennyiben ilyen vizsgálatot lefolytattak volna, több, a kinevezési hatóság által elkövetett szabálytalanságra derült volna fény, különösen az, hogy Y átmenetileg magasabb feladatkört látott el és a felperes felettségének jogkörét jogellenesen gyakorolta. Hasonlóképpen, az a körülmény, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem tájékoztatta a fellebbviteli bizottságot arról a személyes érdekről, amely a két szóban forgó tisztviselő értékelésével kapcsolatban a felettesük esetében fennállt, a fellebbező szerint érvénytelené teszi a felperesre vonatkozó végleges értékelő jelentést.

Másodsorban, a fellebbező vitatja az Elsőfokú Bíróság azon megállapítását, hogy ő semmivel nem bizonyította annak az állításnak a helytállóságát, miszerint Y-t átmenetileg lektori feladatkör ellátásával bízták volt meg, vagy legalábbis ezt az állítást nem tette hitelt érdemlővé. Egyrészt ugyanis a fellebbező 2003 márciusában nem tudott arról a – két évvel később felfedezett – helyettesítésről, ezért ez olyan új tény, amely igazolja a fellebbező 2005. december 16-i beadványának megengedhetőségét. Másrészt a keresetlevélben felhozott tizenegy jogalap távolról sem cáfolta a jogellenes helyettesítésre vonatkozó állítást, hanem azt teljes mértékben megerősíti. Az Elsőfokú Bíróság a fellebbező szerint mellőzte ezeket a jogalapokat, és gondolatmenetét egyetlen jogalapra alapította, amelyet a fellebbező – állítása szerint – soha nem adott elő.

A fellebbező végül azt állítja, hogy azokat a határozatokat, amelyek értelmében nem őt, hanem Y-t léptették elő, egységes és oszthatatlan határozatnak kell tekinteni, amelyet szerinte hivatalos keltezésüknél jóval korábban hoztak, nevezetesen akkor, amikor a személyzeti szabályzat 7. cikkének (2) bekezdését Y szakmai előmenetelére alkalmazták, továbbá hogy az Y előléptetéséről szóló határozat igenis a felperesnek sérelmet okozó aktus, mert álláspontja szerint jogi helyzetét megváltoztatja, és az vele szemben egyszerre hatáskörrel való visszaélés, rejtett szankció és hátrányosan megkülönböztető intézkedés.